

Intervju:

# “Jag hade behövt en SIP”

---

Hanna Hildeman är studerande, Hjärnkollsambassadör och bosatt i Skåne. Hanna vet väl vad en SIP är genom de dialogseminarier med vården som hon medverkat i. En utbildning för att utveckla psykiatrin.

När Hanna hade ätstörningar hade hon önskat att man gjort en SIP.

- Jag hade sluppit falla mellan stolarna. Jag hade kontakt med Socialtjänsten, Försäkringskassan, Arbetsförmedlingen, psykiatrin och personligt ombud, berättar Hanna. När det inte fanns en samordning så gick alla processer så långsamt.

Hanna och jag kommer att diskutera ett område som kanske så ofta uppmärksammas nämligen behovet av att den somatiska vården också involveras.

- Jag hade besvär med min mage under många år och som förvärrades med tiden. Jag bad om att bli undersökt men ofta hänvisade man mina besvär till att de satt i huvudet. Och det kanske det gjorde, från början, men det blev ett kroppsligt besvär till följd av de det, säger Hanna.

Det fanns också en oro hos Hanna att hennes ätstörningar hade orsakat skador som gjorde att hon hade så stora besvär med magen. Tio år tog det för Hanna att få hjälp. Den näst sista gången hon sökte

primärvården, innan hon fick hjälp, frågade läkaren om hon haft en lycklig barndom. Orsaken var att Hanna själv tagit upp att hon tidigare haft ätstörningar.

- När jag väl kom till en primärvård som tog mig på allvar skickades jag direkt till operation.

SIP handlar om alla delar som har betydelse för den enskildas liv och hälsa. Kropp och själ hör ihop och vi vet från undersökningar att många människor med psykiatriska diagnoser inte får somatiska vård i den utsträckning som man behöver. Med andra ord – det behövs en SIP för samordning av allt det som skapar möjligheten till att leva ett gott liv.

**Susanne Rolfner Suvanto,**

*Mobiliseringsansvarig, Hjärnkoll*

